

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 lipca 1982 r.

Nr 20

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

148 — budżetowa na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. 353

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

149 — z dnia 23 czerwca 1982 r. w sprawie wykonania ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych : 404

148

USTAWA BUDŻETOWA NA ROK 1982

z dnia 6 lipca 1982 r.

Art. 1. 1. Ustala się dochody budżetu Państwa w wysokości . . . 2.400.860.835 tys. zł z tego:

1) wpłaty przedsiębiorstw i innych jednostek gospodarczych	1.511.340.325 tys. zł
2) wpłaty instytucji finansowych i ubezpieczeniowych	169.835.491 tys. zł
3) składki na ubezpieczenia społeczne	99.552.100 tys. zł
4) wpłaty jednostek świadczących usługi socjalne i kulturalne	11.611.686 tys. zł
5) wpłaty jednostek administracji państwowej, wymiaru sprawiedliwości, prokuratury, bezpieczeństwa publicznego i obrony narodowej	12.399.474 tys. zł
6) podatki i opłaty od gospodarki nie uspołecznionej	18.426.400 tys. zł
7) podatki i opłaty od ludności	17.463.500 tys. zł
8) pozostałe dochody	77.286.859 tys. zł
9) lokata w budżecie pozostałości środków Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej	100.000.000 tys. zł
10) zwrot części lokat budżetowych oraz przelew środków z rachunku przeszacowania zapasów	332.945.000 tys. zł
11) dodatkowe dochody, o których mowa w ust. 3	50.000.000 tys. zł

2. Ustala się wydatki budżetu Państwa w wysokości 2.555.545.485 tys. zł z tego:

1) finansowanie przedsiębiorstw i innych jednostek gospodarczych	1.197.344.025 tys. zł
2) nauka	27.070.017 tys. zł
3) oświata i wychowanie	191.368.503 tys. zł

4) kultura i sztuka	24.551.000 tys. zł
5) ochrona zdrowia, opieka społeczna, kultura fizyczna i sport oraz turystyka i wypoczynek	235.396.713 tys. zł
6) ubezpieczenia społeczne	293.067.574 tys. zł
7) obrona narodowa	182.983.089 tys. zł
8) administracja, wymiar sprawiedliwości, prokuratura i bezpieczeństwo publiczne	110.971.783 tys. zł
9) pozostałe wydatki bieżące	17.939.325 tys. zł
10) wydatki celowe nie rozdzielone na działy i województwa	32.170.255 tys. zł
11) wydatki na inwestycje i remonty kapitałne	227.683.201 tys. zł
12) rezerwa Rady Ministrów	15.000.000 tys. zł

3. Zobowiązuje się Radę Ministrów do wygospodarowania dodatkowych dochodów w kwocie określonej w ust. 1 pkt 11 przez aktywne pobudzanie rozwoju produkcji rynkowej i eksportowej, poprawę efektywności gospodarowania, należyte wykorzystywanie instrumentów systemu ekonomiczno-finansowego oraz inne przedsięwzięcia zmierzające do zwiększenia dochodów budżetu.

4. Niedobór budżetu wynosi 154.684.650 tys. zł.

5. Upoważnia się Ministra Finansów do zaciągnięcia w Narodowym Banku Polskim kredytu na pokrycie niedoboru budżetu.

Art. 2. Ustala się w zakresie budżetu centralnego:

dochody w wysokości	2.289.708.322 tys. zł
wydatki w wysokości	2.444.392.972 tys. zł
w tym:	
rezerwę Rady Ministrów w wysokości	15.000.000 tys. zł
- zgodnie ze szczegółowym podziałem ustalonym w załączniku nr 1.

Art. 3. 1. Ustala się dla przedsiębiorstw państwowych i organizacji spółdzielczych ogólną kwotę dotacji przedmiotowych na finansowanie produkcji wyrobów i świadczenia usług sprzedawanych odbiorcom krajowym w wysokości 478.576 mln zł.

2. Upoważnia się Radę Ministrów do zwiększenia kwoty określonej w ust. 1 w ramach ogólnej kwoty wydatków ustalonych w niniejszej ustawie.

3. Rada Ministrów określi grupy wyrobów i usług dotowanych z budżetu.

4. Minister Finansów ustali stawki dotacji do wyrobów i usług, o których mowa w ust. 3.

Art. 4. 1. Ustala się w zakresie budżetów województw na 1982 r.:

1) udziały w dochodach budżetu centralnego ustalone w stosunku procentowym do wartości sprzedaży detalicznej i usług uspołecznionych jednostek handlowych i usługowych w wysokości	262.083.586 tys. zł
2) dotacje celowe w wysokości	131.025.676 tys. zł
w tym:	
dotacja celowa na inwestycje w wysokości	93.117.800 tys. zł
3) dotacje wyrównawcze w wysokości	24.817.413 tys. zł
- zgodnie z załącznikiem nr 2.

2. Kwoty dochodów własnych budżetów terenowych z części podatku od płac, stanowiące podstawę do rozliczeń, o których mowa w art. 9 ust. 2 lub w ust. 3, określone są w załączniku nr 3.

3. Minister Finansów ustali zasady naliczania udziałów oraz przekazywania z budżetu centralnego dotacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 5. 1. Dodatkowe kredyty zwiększające ogólną kwotę wydatków ustalonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 2, mogą być uchwalone przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Upoważnia się Radę Ministrów do zwiększenia wydatków budżetowych na uzupełnienie środków na zakup taboru dla komunikacji miejskiej, jeżeli tych wydatków nie będzie można pokryć z ogólnej kwoty wydatków budżetowych w drodze wykorzystania rezerw i przeniesień kredytów.

3. Przeniesienia kredytów między częściami i działami budżetu centralnego mogą być dokonywane z rezerw budżetowych oraz w wypadkach przewidzianych w art. 3 ust. 2 i art. 18.

Art. 6. Ustala się etaty dla:

- 1) administracji państwowej objętej budżetem centralnym, wymiaru sprawiedliwości i prokuratury,
 - 2) administracji państwowej objętej budżetem terenowym,
- zgodnie z załącznikiem nr 4.

Art. 7. 1. Dochodami własnymi budżetów terenowych są:

- 1) wpłaty przedsiębiorstw państwowych, dla których organami założycielskimi są terenowe organy administracji państwowej, zwanych dalej przedsiębiorstwami terenowymi, i jednostek spółdzielczych objętych budżetami terenowymi, z wyjątkiem podatku obrotowego

od nadmiernych ubytków produktów oraz innych wpłat, które z mocy odrębnych przepisów stanowią dochody budżetu centralnego,

- 2) opłaty za świadczenia i usługi wykonywane przez jednostki budżetowe podporządkowane radom narodowym oraz pobierane przez te jednostki i urzędy terenowych organów administracji państwowej dochody o charakterze administracyjnym i majątkowym, z wyjątkiem opłat za świadczenia zakładów służby zdrowia udzielane cudzoziemcom dewizowym i dochodów ze sprzedaży administrowanych przez Narodowy Bank Polski depozytów rzeczowych, stanowiących dochód budżetu centralnego,
- 3) wpłaty podporządkowanych radom narodowym zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych oraz jednostek budżetowych w zakresie działalności finansowanej w formie środków specjalnych,
- 4) wpływy z grzywien i kar orzeczonych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, w postępowaniu karnym skarbowym oraz w szczególnych postępowaniach administracyjnych, w których organami orzekającymi są terenowe organy administracji państwowej lub wojewódzkie (miejskie w miastach stopnia wojewódzkiego) komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej.

2. Dochodami własnymi budżetów terenowych stopnia podstawowego, poza dochodami wymienionymi w ust. 1, są:

- 1) podatek od nieruchomości od jednostek gospodarczych; podatek pobierany jest według miejsca położenia nieruchomości,
- 2) podatek gruntowy, z wyjątkiem części podlegającej przekazaniu na Fundusz Rozwoju Rolnictwa,
- 3) wpłaty na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi oraz opłaty: melioracyjna, elektryfikacyjna i za budowę urządzeń wodnych,
- 4) podatki obrotowy i dochodowy od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem podatków od osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, a prowadzących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 5) podatki: od wynagrodzeń, wyrównawczy, od spadków i darowizn oraz podatki i opłaty pobierane na podstawie przepisów o niektórych podatkach i opłatach terenowych,
- 6) opłata skarbowa,
- 7) inne opłaty, poza wymienionymi w pkt 3, 5 i 6 oraz w ust. 1 pkt 2, pobierane przez jednostki organizacyjne podporządkowane radom narodowym stopnia podstawowego i przez urzędy terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego,
- 8) podatek dochodowy od banków spółdzielczych,
- 9) podatek scalony od kółek rolniczych, spółdzielni kółek rolniczych i innych jednostek organizacyjnych zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek i Organizacji Rolniczych oraz od rolniczych spółdzielni produkcyjnych zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
- 10) podatki od organizacji społecznych innych niż jednostki spółdzielcze i kółka rolnicze, z wyjątkiem podatku od płac,

- 11) wpłaty pobierane od spółek wodnych i ich związków,
- 12) wpływy ze spłat zaległości zniesionych podatków oraz należności z nimi zrównanych, jeżeli stanowiły dochody budżetów terenowych przed ich zniesieniem; dochody te traktuje się jako ponadplanowe.

3. Dochodami własnymi budżetów województw, poza dochodami wymienionymi w ust. 1, są:

- 1) wpłaty 70% podatku od płac,
- 2) wpłaty z zysku powszechnych kas oszczędności w wysokości 0,5% stanu wkładów oszczędnościowych zgromadzonych na koniec roku,
- 3) podatek obrotowy od przedsiębiorstw prowadzących gry losowe, rozliczających się z budżetami terenowymi,
- 4) inne opłaty, poza wymienionymi w ust. 1 pkt 2, pobierane przez jednostki organizacyjne podporządkowane wojewódzkim radom narodowym i przez urzędy terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

4. Dochodami własnymi budżetów województw są również udziały w dochodach budżetu centralnego, ustalone w stosunku procentowym do wartości sprzedaży detalicznej i usług uspołecznionych jednostek handlowych i usługowych objętych planem centralnym i terenowym.

5. Wojewódzka rada narodowa może ustalać udziały lub wpłaty wyrównawcze:

- 1) budżetów terenowych stopnia podstawowego w dochodach wymienionych w ust. 3 pkt 1—3 oraz ust. 4,
- 2) budżetu wojewódzkiego w dochodach budżetów terenowych stopnia podstawowego.

6. Jeżeli w miastach stopnia wojewódzkiego pobór niektórych dochodów skoncentrowany jest w jednym urzędzie dzielnicowym, rada narodowa tego miasta może ustalić udziały w tych dochodach budżetów innych dzielnic oraz budżetu miasta stopnia wojewódzkiego.

7. W wypadku gdy pobór podatków i opłat z obszaru działania kilku jednostek administracyjnych stopnia podstawowego jest skoncentrowany w jednej z tych jednostek, urząd pobierający przekazuje pobrane kwoty na dochód właściwych budżetów terenowych. Wojewódzka rada narodowa może ustanowić zasadę rozliczeń pobranych podatków i opłat w formie odpowiednich udziałów poszczególnych jednostek administracyjnych w pobranych kwotach.

Art. 8. Dochody budżetowe nie będące dochodami budżetów terenowych są dochodami budżetu centralnego.

Art. 9. 1. Minister Finansów ustali dla budżetów województw, w terminie 30 dni od uchwalenia budżetu Państwa, wysokość stawek procentowych dochodów, o których mowa w art. 7 ust. 4, oraz zasady pobierania tych dochodów.

2. W wypadku nieosiągnięcia dochodów, o których mowa w art. 7 ust. 4, w kwotach ustalonych w załączniku nr 2 oraz dochodów własnych z tytułu części podatku od płac określonych w załączniku nr 3, Minister Finansów wyrówna z budżetu centralnego powstały niedobór do wysokości 99% tych kwot.

3. W wypadku osiągnięcia dochodów ze źródeł określonych w art. 7 ust. 4 oraz dochodów własnych z tytułu

części podatku od płac w kwotach wyższych, niż ustalono w załącznikach nr 2 i 3, nadwyżka w granicach 1% tych kwot pozostaje w budżecie terenowym.

Art. 10. 1. Terenowe organy administracji państwowej wprowadzają w uchwalonych budżetach terenowych zmiany wynikające z ustawy budżetowej.

2. W wypadku nieuchwalenia budżetów terenowych na 1982 rok przed wejściem w życie ustawy budżetowej rady narodowe uchwalą je w ciągu 30 dni od wejścia w życie ustawy, stosując podział dochodów i wydatków na działy i rozdziały.

3. Kwoty określone w załącznikach nr 2 i 3 są dla budżetów województw wiążące.

4. Kwoty dotacji celowych na inwestycje, innych dotacji celowych i dotacji wyrównawczych, udziałów w dochodach własnych budżetów terenowych oraz kwoty wpłat wyrównawczych, wynikające z uchwał budżetowych wojewódzkich rad narodowych, są wiążące dla budżetów terenowych stopnia podstawowego.

5. W uchwalanych budżetach terenowych źródłem pokrycia wydatków może być również nadwyżka budżetowa z lat ubiegłych, z uwzględnieniem przepisu art. 14 ust. 1.

6. Przepisy ust. 3—5 mają zastosowanie również w wypadku uchwalenia budżetu województwa na podstawie projektu ustawy budżetowej przedłożonego Sejmowi przez Radę Ministrów, a budżetu stopnia podstawowego na podstawie projektu budżetu województwa przedstawionego wojewódzkiej radzie narodowej przez wojewodę.

7. Terenowe organy administracji państwowej, w wypadku określonym w ust. 6, wprowadzają w toku wykonywania budżetu zmiany wynikające z ustawy budżetowej lub uchwały budżetowej wojewódzkiej rady narodowej.

8. Decyzje w sprawie zmian, o których mowa w ust. 1 i 7, powinny być przedłożone radom narodowym na najbliższej sesji.

Art. 11. W budżetach terenowych tworzy się rezerwę budżetową na wydatki nie przewidziane w wysokości 0,5% kwoty wydatków bieżących.

Art. 12. 1. Terenowe organy administracji państwowej obowiązane są czuwać bieżąco nad zachowaniem równowagi budżetowej, zapewniać terminową realizację dochodów oraz zapobiegać wydatkom, które przekraczałyby kwotę osiągniętych dochodów i środków terenowego funduszu zasobowego.

2. Minister Finansów, w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ustali zasady i częstotliwość bankowej kontroli zachowania równowagi budżetów terenowych.

3. Jeżeli okaże się, że równowaga budżetu terenowego stopnia podstawowego nie jest zachowana, terenowy organ administracji państwowej występuje z wnioskiem o udzielenie zwrotnego zasiłku kasowego z funduszu zasobowego województwa.

Art. 13. 1. W wypadku uruchomienia obiektów i urządzeń w terminie późniejszym, niż planowano, środki przewidziane w budżetach terenowych na 1982 r. na realizację zadań w tych obiektach i urządzeniach podlegają odpowiedniemu zmniejszeniu, a kwota, o którą zmniejsza się środki, podlega przekazaniu do końca grudnia 1982 r. do budżetu centralnego.

2. Rodzaje obiektów (urządzeń) i zasady rozliczeń, o których mowa w ust. 1, określi Minister Finansów.

Art. 14. 1. Z nadwyżki budżetu terenowego osiągniętej w 1981 r.:

- 1) zwraca się do budżetu centralnego środki z tytułu nie wykorzystanych dotacji celowych,
- 2) dokonuje się odpisu na terenowy fundusz zasobowy w wysokości czwartej części zrealizowanych ponadplanowych dochodów, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 2.

2. Rady narodowe dysponują pozostałą częścią nadwyżki budżetu terenowego, przeznaczając ją na finansowanie dodatkowych, bieżących potrzeb gospodarczych, socjalnych i kulturalnych oraz innych bieżących potrzeb terenowych, a także na dofinansowanie kapitałnych remontów i popieranie czynów społecznych.

Art. 15. 1. Terenowy fundusz zasobowy stanowi rezerwę kasową budżetu terenowego.

2. Terenowy fundusz zasobowy nie może przekraczać 5% planowanych wydatków bieżących budżetu terenowego.

3. Terenowy fundusz zasobowy może być przeznaczony na:

- 1) pierwsze wyposażenie w środki obrotowe przedsiębiorstw terenowych i zakładów (brygad) remontowo-budowlanych oraz pokrycie niedoborów środków obrotowych tych jednostek,
- 2) udzielanie zwrotnych zasiłków kasowych zakładom budżetowym,
- 3) pokrycie niedoboru budżetu terenowego na koniec roku.

Fundusz zasobowy województwa może być przeznaczony ponadto na udzielanie w ciągu roku zwrotnych zasiłków kasowych budżetom terenowym stopnia podstawowego oraz na pokrycie niedoborów tych budżetów, jeżeli nie mogą one być wyrównane z ich funduszy zasobowych.

4. O przeznaczeniu terenowego funduszu zasobowego na pokrycie niedoborów budżetowych oraz na cele określone w ust. 3 pkt 1 decyduje właściwa rada narodowa, a o udzieleniu z tego funduszu zwrotnych zasiłków kasowych — terenowy organ administracji państwowej.

Art. 16. Rada narodowa ustala zakres i terminy składania przez terenowy organ administracji państwowej informacji o zmianach w budżecie.

Art. 17. Naruszeniem dyscypliny budżetowej, oprócz wypadków określonych w art. 84 ust. 2 Prawa budżetowego, jest:

- 1) nierzetelne prowadzenie ewidencji księgowej, składanie nierzetelnych sprawozdań finansowych lub nieterminowe składanie tych sprawozdań,
- 2) utrzymywanie nadmiernych lub niezagospodarowanie zbędnych zapasów,
- 3) przekroczenie uprawnień do dokonywania zmian w budżecie lub w planie finansowym jednostek i zakładów budżetowych,
- 4) niedokonanie pełnych i terminowych wpłat do budżetu przez zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze i jednostki budżetowe w zakresie działalności finansowanej w formie środków specjalnych.

Art. 18. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) dokonywania odpowiednich przeliczeń i przeniesień dochodów i wydatków budżetu centralnego oraz udziałów dotacji i wpłat części podatku od płac określonych dla województw w załącznikach nr 2 i 3 w wypadkach wprowadzenia w ciągu roku budżetowego zmian: organizacyjnych, cen, taryf i płac, stawek podatkowych oraz zasad systemu ekonomiczno-finansowego przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych,
- 2) przenoszenia dochodów nie rozdzielonych w budżecie centralnym do poszczególnych części tego budżetu, stosownie do kształtowania się sytuacji i wyników finansowych jednostek gospodarki społecznej,
- 3) zmniejszania lub zwiększania — w wypadku zmian organizacyjnych — liczby etatów naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji państwowej oraz organów wymiaru sprawiedliwości, w ramach ustalonej łącznie liczby etatów,
- 4) zmniejszenia lub zwiększenia kredytów budżetowych w wyniku weryfikacji skutków zmian cen, jeżeli nie spowoduje to zwiększenia ogólnej kwoty kredytów ustalonych w niniejszej ustawie, z równoczesnym podaniem dokonanych przeliczeń do wiadomości rzeczowo właściwych komisji sejmowych oraz Najwyższej Izby Kontroli,
- 5) zwiększenia wydatków budżetu z przeznaczeniem na podwyżki najniższych wynagrodzeń, emerytur, rent i zasiłków oraz na pomoc społeczną i pokrycia tych wydatków z dodatkowych dochodów.

Art. 19. Upoważnia się Ministra Finansów — w ramach wydatków budżetowych przeznaczonych na inwestycje — do zwiększenia lub zmniejszenia dotacji na inwestycje dla ministerstw, urzędów centralnych i urzędów wojewódzkich, jeżeli w trakcie realizacji inwestycji okaże się, że przeliczenie nakładów w cenach 1982 r. ukształtowało się na poziomie odbiegającym od przyjętego przy opracowaniu planu sfinansowania inwestycji.

Art. 20. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) zmniejszenia lub zwiększenia dotacji wyrównawczej dla budżetów województw w związku ze zmianą opodatkowania podatkiem od nieruchomości od jednostek gospodarczych oraz w wypadku istotnych zmian w strukturze terytorialnej wpływów podatku od płac w stosunku do założonej w załączniku nr 3,
- 2) zmniejszenia dotacji wyrównawczej dla budżetów województw w związku z podziałem na województwa nie rozdzielonej kwoty dochodów z tytułu wpływów podatkowych od osób fizycznych i prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

Art. 21. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do przejęcia na scentralizowany rachunek Ministerstwa Finansów w Narodowym Banku Polskim pozostałości środków pochodzących z przeszacowania zapasów w związku ze zmianą cen zbytu surowców, materiałów i innych środków produkcji od przedsiębiorstw państwowych oraz z niektórych likwidowanych funduszy zjednoczeń tych przedsiębiorstw i przeznaczenia tych środków na:

- 1) spłatę kredytów bankowych zaciągniętych w 1981 r. w związku z podwyżkami cen skupu,
- 2) pokrycie zobowiązań wobec banków z tytułu rozliczeń z lat ubiegłych oraz umorzenie kredytów wykorzystanych na inwestycje całkowicie zaniechane,

- 3) uzupełnienie funduszy przedsiębiorstw państwowych oraz na inne dotacje dla tych przedsiębiorstw,
- 4) sfinansowanie przemieszczenia środków trwałych ze spółdzielczości do przedsiębiorstw państwowych.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do przejęcia na rachunek, o którym mowa w ust. 1, środków pochodzących z przeszacowania zapasów w związku ze zmianą cen zbytu surowców, materiałów i innych środków produkcji od spółdzielni i ich związków oraz od organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą, w wysokości 50% wyników przeszacowania tych zapasów.

3. Współcześnie jednostki handlowe wpłacają do budżetu centralnego 70% wyników przeszacowania zapasów w związku ze zmianą cen towarów, na które ustalane są ceny urzędowe i regulowane.

Art. 22. 1. Przedsiębiorstwa państwowe, z wyjątkiem banków i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, organizacje spółdzielcze oraz organizacje społeczne w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, zważe dalej jednostkami gospodarczymi, dokonują wpłat na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, z tytułu obciążenia przyrostu przeciętnych wynagrodzeń wypłacanych w ciężar kosztów w 1982 r. w stosunku do 1981 r. oraz wynagrodzeń z tytułu nagród i premii wypłacanych z zysku do podziału.

2. Obciążenie, o którym mowa w ust. 1, płacone jest z zysku do podziału pomniejszonego o odpis na fundusz rezerwowy, z tym że kwota obciążenia z tytułu wypłat nagród i premii pomniejsza fundusz załogi.

3. Środki wydatkowane na przyrost wynagrodzeń wypłacanych w ciężar kosztów działalności podlegają obciążeniu według następującej skali:

Lp.	Procent przyrostu przeciętnego wynagrodzenia	Stawka obciążenia w % kwoty przyrostu przeciętnego wynagrodzenia
1	do 3%	0
2	ponad 3 do 4%	25
3	ponad 4 do 5%	50
4	ponad 5 do 6%	75
5	ponad 6 do 7%	100
6	ponad 7 do 8%	200
7	ponad 8%	400

4. Przeciętne wynagrodzenie ustala się jako iloraz sumy wydatków na wynagrodzenia w ciągu roku oraz przeciętnego zatrudnienia w danym roku.

5. Przy obliczaniu obciążenia, o którym mowa w ust. 3, procent przyrostu przeciętnego wynagrodzenia zmniejsza się o procent zmniejszenia przeciętnego zatrudnienia w 1982 r. w stosunku do 1981 r., nie więcej jednak niż o 5%.

6. Obciążenie, o którym mowa w ust. 1, płatne jest także wówczas, gdy jednostka gospodarcza poniosła stratę.

7. Wynagrodzenia z tytułu nagród i premii wypłacanych z zysku do podziału podlegają obciążeniu w zależności od tego, jaki procent stanowi kwota prze-

ciętej nagrody i premii przypadająca na pracownika w 1982 r. do kwoty przeciętnego wynagrodzenia wypłaconego w 1981 r., według następującej skali:

Lp.	Kwota przeciętnej nagrody i premii w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia w 1981 r.	Stawka obciążenia w % kwoty wzrostu przeciętnego wynagrodzenia
1	do 7%	0
2	ponad 7 do 8%	200
3	ponad 8%	400

8. Obliczenia ogólnej kwoty obciążenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się metodą składaną, mnożąc kwotę obciążenia przyrostu przeciętnego wynagrodzenia przez liczbę przeciętnego zatrudnienia.

9. Rada Ministrów, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może zmniejszyć obciążenie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 23. 1. Roczne rozliczenia należnej kwoty obciążenia podlegającej przekazaniu na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej jednostki gospodarcze dokonują na podstawie danych księgowych dotyczących wypłat wynagrodzeń, wypłat nagród i premii z zysku oraz sprawozdawczości dotyczącej zatrudnienia.

2. Jednostki gospodarcze dokonują zaliczkowych wpłat obciążenia na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w następujących terminach:

- 1) kwotę obciążenia z tytułu przyrostu wynagrodzeń wypłacanych w ciężar kosztów przekazują co kwartał, równocześnie ze złożeniem w banku finansującym zapotrzebowania na ostatnią wypłatę wynagrodzeń za ostatni miesiąc kwartału, którego dotyczy zaliczka,
- 2) kwotę obciążenia z tytułu wypłacanych nagród i premii z zysku do podziału przekazują równocześnie ze złożeniem w banku finansującym zapotrzebowania na wypłatę tych nagród i premii.

3. Podstawą do ustalenia przyrostu wynagrodzeń wypłacanych w ciągu 1982 r. w ciężar kosztów i zaliczkowej kwoty obciążenia jest różnica między kwotą przeciętnego wynagrodzenia wypłaconego i obliczonego narastająco od początku roku do końca kwartału, za który dokonuje się wpłaty obciążenia, a kwotą przeciętnego wynagrodzenia za 1981 r.

4. Podstawą do ustalenia obciążenia wypłacanych w ciągu roku nagród i premii z zysku do podziału jest stosunek procentowy kwoty przeciętnej nagrody i premii do przeciętnego wynagrodzenia za 1981 r.

5. Wypłata w ciągu 1982 r. nagród i premii z zysku do podziału może nastąpić tylko w granicach zysku osiągniętego w rachunku narastającym od początku roku, po uprzednim dokonaniu z tego zysku odpisu na fundusz rezerwowy, wpłaty zaliczkowych obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz spłaty rat kredytów inwestycyjnych przypadających za ubiegły okres.

Art. 24. 1. Z nadwyżki wynikającej z rocznego rozliczenia dochodów Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej nad wydatkami z tego funduszu pozostawia się część środków na pokrycie wydatków w 1983 r., nie

więcej jednak niż 25% planowanych wydatków na 1982 r. Pozostała część środków tego funduszu stanowi lokatę w budżecie Państwa.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, będący dysponentem funduszu, przekazuje do budżetu Państwa co kwartał bieżące nadwyżki dochodów nad wydatkami, kierując się zatwierdzonym planem dochodów i wydatków funduszu na 1982 r. oraz przebiegiem jego realizacji.

Art. 25. Środki finansowe i zobowiązania Funduszu Aktywizacji Zawodowej podlegają przekazaniu na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

Art. 26. 1. Państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowe gospodarstwa rolne dokonują wpłaty obciążenia, o którym mowa w art. 22 ust. 1, począwszy od roku gospodarczego 1982/1983. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, określi skalę obciążenia, szczegółowe zasady wpłaty oraz wykorzystania tych środków.

2. Organizacje spółdzielcze, organizacje społeczne prowadzące działalność gospodarczą i inne jednostki gospodarcze nie zobowiązane dotychczas do dokonywania wpłat na rzecz Funduszu Aktywizacji Zawodowej dokonują wpłaty obciążenia na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej, począwszy od trzeciego kwartału 1982 r. Dla obliczenia przyrostu wynagrodzeń okresem porównawczym jest drugie półrocze 1982 r. w stosunku do pierwszego półrocza 1982 r.

Art. 27. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi szczegółowe zasady ustalania przyrostu wynagrodzeń, wysokości obciążeń i zaliczkowych wpłat tych obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

Art. 28. Rada Ministrów podwyższy wysokość składki na ubezpieczenia społeczne z 25% do 33% funduszu płac na częściowe pokrycie niedoboru środków na te ubezpieczenia.

Art. 29. 1. Osoby fizyczne oraz nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, które prowadziły w 1981 r. i prowadzą w 1982 r. działalność zarobkową w zakresie rzemiosła, handlu wewnętrznego i przemysłu gastronomicznego oraz opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formach zryczałtowanych lub opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła albo są okresowo zwolnione od tych podatków (opłaty skarbowej), są obowiązane dokonać jednorazowej, dodatkowej wpłaty podatku dochodowego z tytułu różnicy wartości surowców, materiałów i innych przedmiotów pracy oraz towarów handlowych, związanej ze zmianą cen.

2. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, może zwolnić od obowiązku dokonania wpłaty grupy osób, które ze względu na rodzaj prowadzonej działalności zarobkowej z reguły nie posiadają surowców, materiałów i innych przedmiotów pracy o większej wartości.

3. Wpłata wynosi:

- 1) od osób wykonujących działalność bez zatrudnienia pracowników lub z zatrudnieniem nie więcej niż dwóch pracowników według stanu na dzień 1 stycznia 1982 r.:

a) opłacających opłatę skarbową z tytułu wykonywania rzemiosła 3.000 zł,

b) opłacających podatki obrotowy i dochodowy lub zwolnionych okresowo od tych podatków albo od opłaty skarbowej 6.000 zł,

- 2) od osób wykonujących działalność z zatrudnieniem więcej niż dwóch pracowników według stanu na dzień 1 stycznia 1982 r. — w wysokości określonej w pkt 1 lit. b), podwyższonej o $\frac{1}{3}$ z tytułu zatrudnienia każdego ponad dwóch pracowników.

4. Wpłata od osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą oraz od osób mających obce obywatelstwo i posiadających karty stałego pobytu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, które wykonują działalność określoną w ust. 1 i prowadzą księgi handlowe, jeżeli według stanu na dzień 1 stycznia 1982 r. korzystały z okresowego zwolnienia od podatku dochodowego — wynosi 50% różnicy między wartością rewanentów surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów gotowych i towarów handlowych na dzień 1 stycznia 1982 r. według cen obowiązujących po tym dniu a wartością tego rewanentu według cen zakupu lub wytworzenia. Przy ustalaniu różnicy tych wartości wyłącza się surowce i materiały nabyte za waluty wymienialne.

5. Dodatkowej wpłaty podatku dochodowego, o której mowa w ust. 1, dokonuje się bez wezwania w terminie do dnia 31 sierpnia 1982 r.

Art. 30. 1. Wprowadza się jednorazowy podatek stabilizacyjny od jednostek gospodarki uspołecznionej, osiągających — po odliczeniu należnego podatku dochodowego i spłaty należnych rat kredytów inwestycyjnych — zysk przekraczający 10% kosztów przerobu.

2. Jednorazowy podatek stabilizacyjny wynosi w stosunku do pozostałości zysku po odliczeniach, o których mowa w ust. 1:

- 1) 30% — jeżeli ta pozostałość nie przekracza 25% kosztów przerobu,
- 2) 40% — w pozostałych wypadkach.

3. Rada Ministrów:

- 1) określi zasady obliczania i tryb rozliczeń jednorazowego podatku stabilizacyjnego, z uwzględnieniem wyłączenia z podstawy opodatkowania w spółdzielniach tworzących fundusz nagród z zysku kwot tych nagród za pierwsze półrocze, stanowiących odpowiednik 4,25% wynagrodzeń,
- 2) może obniżyć jednorazowy podatek stabilizacyjny, jeżeli wpływy budżetowe od jednostek gospodarki uspołecznionej kształtować się będą na poziomie przekraczającym ustalenia niniejszej ustawy.

Art. 31. Z zysku Narodowego Banku Polskiego osiągniętego w 1982 r. nie uzupełnia się funduszu statutowego tego banku.

Art. 32. Zobowiązuje się Ministra Finansów oraz Ministra do Spraw Cen do wzmocnienia nadzoru nad kształtowaniem się kosztów w przedsiębiorstwach, ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorstw korzystających z dotacji budżetowych.

Art. 33. 1. Przepisy ustawy dotyczące:

- 1) wojewódzkich rad narodowych stosuje się również do rad narodowych miast stopnia wojewódzkiego,

2) wojewodów stosuje się również do prezydentów miast stopnia wojewódzkiego.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o budżetach terenowych stopnia podstawowego, rozumie się przez to budżety miast, dzielnic i gmin (miast i gmin).

Art. 34. W 1982 r. nie stosuje się art. 5 ust. 2 pkt 1 w zakresie budżetów terenowych, art. 16—21, art. 39 ust. 4, art. 40 ust. 1 i 2, art. 43 ust. 1 pkt 2 w zakresie podziału budżetu terenowego na części, art. 43 ust. 2, art. 44 ust. 1, art. 57, art. 59 ust. 1, art. 61, art. 63, art. 67 ust. 1 w zakresie przeniesień kredytów między częściami oraz art. 75—78 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244).

Art. 35. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1982 r., z wyjątkiem:

1) art. 22—24 i 26—28, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.,

2) art. 25, który wchodzi w życie po uchwaleniu ustawy o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Do czasu wejścia w życie ustawy o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej organizacje gospodarcze, z wyjątkiem określonych w ust. 3, zobowiązane do dokonywania wpłaty obciążeń z tytułu przyrostu wynagrodzeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej, zgodnie z art. 22 ust. 1, przekazują należne z tego tytułu kwoty obciążeń na istniejący Fundusz Aktywizacji Zawodowej w wysokości i na zasadach ustalonych w art. 22 i 23 niniejszej ustawy.

3. Spółdzielnie inwalidów przekazują kwoty obciążeń z tytułu przyrostu wynagrodzeń, ustalone zgodnie

z przepisem ust. 2, na właściwe scentralizowane fundusze ochrony pracy osób zatrudnionych w spółdzielniach inwalidów, utworzone przez centralne związki spółdzielcze.

4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi szczegółowe zasady dokonywania w 1982 r. wpłat obciążeń z tytułu przyrostu przeciętnych wynagrodzeń na Fundusz Aktywizacji Zawodowej w jednostkach gospodarczych wymienionych w art. 26 ust. 2.

5. Ze środków Funduszu Aktywizacji Zawodowej finansowane są potrzeby jednostek gospodarczych wymienionych w art. 26 ust. 2, z wyjątkiem jednostek określonych w ust. 3, na zasadach stosowanych w przedsiębiorstwach państwowych.

6. Z Funduszu Aktywizacji Zawodowej finansuje się także dotacje podmiotowe dla przedsiębiorstw państwowych, w których zajdzie konieczność:

1) czasowego wstrzymania produkcji lub

2) zmiany struktury zatrudnienia i produkcji w wyniku trwałego wstrzymania dotychczasowej produkcji.

Zasady i tryb finansowania określa Minister Finansów oraz Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

7. Przepisy art. 1 ust. 1 pkt 9 oraz art. 24 stosuje się odpowiednio do zasad dysponowania środkami zgromadzonymi na rachunku Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*